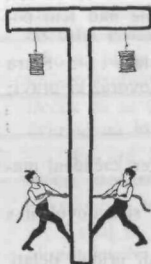

HINKO PATERNOST ml.:

V ujetniškem taboru.

ikoma ob široki Dunajski cesti stoji enonadstropna hiša z zamreženimi okni in velikimi zelenimi vrati, ki drže s ceste v notranjost večjih in manjših prostorov. To so skromna stanovališča ujetnikov. Tik zidu so razvrščena njihova ležišča, sredi sobe je majhen prostor, kamor morejo od vrat. V primerni višini so nad ležišči pritrjene lesene police, ki nanje spravljajo razno ropotijo. Seveda ne pogršam dobro osnaženih jedilnih skledic vsakršnih oblik, kovinastih in lesenih žlic. V sredini stropa visi električna luč.

Za poslopjem se razteza prostrano dvorišče v senci starih košatih kostanjev, kjer pod nadzorstvom prežive ujetniki svobodne ure. Zanimivo je časih gledati to množico, ki išče razvedrila pod hladnimi kostanji.

Ko neke nedelje po kosilu sedim zamišljen na vrtnem stolu pod hladnimi kostanji, me predramijo ubrani glasovi strun, ki so se izgubljali v daljavo. Radovednost me dvigne s stola, za seboj zagledam majhno, sključeno postavo. Rus je bil, ki je slonel ob drevesu in igral na balalajko.*) — Pridružim se mu. Zdelo se mi je, da sem uganil njegovo misel, ker za trenutek preneha in že začne pripovedovati:

»Imel sem brata, poslednjega sorodnika, ki je padel v vojni.« — Solze mu zalijejo oči. »Ljubila sva se, kakor nihče na svetu. Pa morala sva na vojno. Živo se še spominjam besed, ki mi jih je rekel ob slovesu: Ivane, Ivane! V raznih popevkah se te bom spominjal in ubral strune na balalajki.« — Nekaj časa premišlja, nato vzdihne globoko: »Strašno je bilo v oni kot večnost dolgi noči. Nikakor ni hotelo ponehati grmenje topov, ki je stresalo zemljo. — Vstane jutro in prežene peklensko noč. Mirno je bilo kakor po nevihti. Zaspali smo tavalji naprej iz vasi, kakor nam je bilo zapovedano. Solnce je raztrgalo meglo in pozdravilo krvavo poljano.« — Njegov glas se je tresel: »Kraj gozda padem na mrtvega brata, ki je ležal v mlaki krvi . . .« Zaplaka kakor otrok, krčevito seže po balalajki in pokaže nemo na krvavo liso, ki je prej nisem zapazil.

»In to je Aljoševa kri,« mu pomagam. Z obrazom je pokrnil krvavo liso in jo namakal s solzami . . .

*) Rusko narodno glasbilo, podobno tamburici.

